

M. MUŞFIQ

А Р Х И В

KƏNTL

və

AZƏRNƏŞR
TƏDRİS-PEDAĞOJİ ŞƏ'BƏSİ
Bakı - 1935

894.3-93

3-87

1935

M. MYSFIQ

894.362-93

511

M. 94

KƏNTLİ VƏ İLAN

(EL NAQİBLƏ)

ORTA JAŞLƏ COÇUQLAR UCYN

17372

AZƏRNƏŞR
TƏDRİS-PEDAQOZİ ŞƏBƏSİ
Bakı — 1935

07428

Redaqtoru: A. Şaiq
Texredaqtoru: M. Zejnalzadə
Rəsmlərini və qavbərnlər
rəssam: M. Şirinov çəkmişdir

Istehsalata verilmiş 11/IX-35.
Çap verilmiş 1/X-35.
Çap listi 1. Kağız formatı 82X110^{1/32}.
Bir çap listində getmiş hyrufat 31540
Baş Mətbuat Mydirliyi Myvəkilliyi № 4255.
Azərənşr № 310.
Sifariş № 790. Tiraz 5000.

Azərənşr mətbəəsində basıldı. 26-lar adına „Kitab Sarajı“.
Bakı, Əli Bəyramov küçəsi.

Qaranlıq ertylərin
İcində dərin-dərin
Ujujan jorğun geçə,
Xoruzlar ətysünçə,

Diksinərək ojanb.
Jandb dan jeri, jandb.
Jyldızlar aqdb kecdi;
Həsərflə baqdb kecdi.
Kirəmidləri bajquş,
Qanadından qojulmuş,

Damxalar yzə sьqəbь,
 Jollar gyndyzə sьqəbь.
 Aqəclar sərin-sərin,
 Əsən xəfif jellərin,
 Ditrədi nəfəsilə.
 Quşlarən nəqməsilə,
 Ətirlədi hər jeri,
 Səbahьn cəcəkləri.

Kəntdə uçaldь səsler;
 Qalqəbь alcaldь səsler.
 Həjat bir qanat caldь,
 Kəndi səs-səmir aldь.
 Qalqəbь coban ajaqə;
 Syryny jaidь daqə;
 Caldь bir inçə bəstə.
 Kəntlilər dəstə-dəstə,

Kəntdən uzaqlaşdьlar;
 Əkiñə jaqlaşdьlar.
 Fəqət əkin; nə əkin...
 Намьнəн ruhunda kin...
 Oraq kecməjir işə,
 Намь dьşmьş təşvişə.
 «Bu il açlьq olaqəq,
 Gyl janaqlar solaqəq»

Dejə, səhbət edirlər;
 Tez-tez fikrə gedirlər.
 Synbyllər qarьş-qarьş...
 Hər nəzərdə jalvarьş...
 «Allaha rənah» dejə
 Baqьrlar saqьr gəjə,

Ordan bir səs gəlməyir;
 Ruhlary jyksəlməyir.
 Намь кəдərli, həzin...
 Syrynyb dizin-dizin,
 Jolurlar synbylləri;
 Qabarlanmьş əlləri.
 Gətdikçə, gəjdən gynəş,
 Jaqдыrьr jerə atəş.
 Намь çan-tər icində,
 Dərin dərdlər icində.

Bojda-buxunda uça.
 Colpan adly bir çoça;
 Buraçdy tarlasьny;
 Gələçəjin jasьny,
 Qəlbində duja-duja,
 Başьnda çara xulja,
 — Bir az dinçəlsin—deje
 Endi sərin dərəjə.

Əvət! gəzəldir dərə,
 Gəzəldir bu mənzərə.
 Gəzəldir saqlajaraq,
 Qьvrylyb aqan ьrmaq.
 Gəzəldir bu cicəklər
 Bəzəkli kəpənəklər.
 Gəzlədir bu etən quş—
 Bir cicəyə vurulmuş.
 Gəzəldir jerdə otlar,
 Gəg yzyndə bulutlar,

Gəzəldir daq, daş, urman,
 Gəzəldir əvət, hər jan.
 Fəqət Colpan qəmlidir,
 Baçьşьşə şəbnəmlidir.
 Bu gəzəlliklər onu,
 Onun sьnyəq ruhunu,
 Aca bilməyir fəqət.
 Onun bu il təbiət,
 Kəntli qəlbini sьqtmьş;
 Əməji boşa sьqtmьş.

Colpan bir az dinçəldi;
 Jənə tarlaja gəldi.
 Syrunyb dizin-dizin.
 Calışdı həzin-həzin.
 Nə gərdu birdən, aman!..
 Qarşısında bir ilan...
 Bir az geri cəkildi.
 Baqışlar dikildi,
 Hejran-hejran ilana;
 Adam vuran ilana.

***

İlan onu gəyuncə,
 Qvnrıldı inçə-inçə.

Colpan vurmaq istədi;
 Yrəgində «joq!» dedi.
 Vaz kecdi açarçından,
 Sonra daqarçarçından.
 Aldı bir parca cərək,
 Əsərək ditrəjərək,
 Atdı ilana sarı.
 İlan da ona sarı,

Atdı bəyjk bir qızıl.
 Colpanın parıl-parıl
 Jandı solqun gəzləri;
 Jaşla dolqun gəzləri,
 Ojnadı səvinçindən.
 Taxılların içindən,
 Parlağın ızıl-ızıl,
 Syrunyb xızıl-xızıl,
 Qajıtdı, getdi ilan;
 Gər nələr etdi ilan...

***

Artıq gynəş yfıqda,
 Sarı, solqun boşluqda
 Gylırdı lələ kibi;—
 Qızıl rıjalə kibi.
 Bulutlar dəlik-dəlik
 Qıurubda bir pənbəlik...

Утуq, coq dۈşۈnçəli—
 Xilqətin gizli əli
 Jərə jajır kəlgələr.
 Dumanlanır əlkələr...
 Sakitdir şəffaf sular,
 Gۈmyş kibi saf sular.
 Dutularaq kədərə,
 Dalqınlaşır daq, dərə.
 Bu aqşam Colpan ançaq,
 ۈfyqlərə dalaraq
 Gəzy, gənly səvinçək,
 Evə dənyr gylərək.

***

Sabah adəti yzrə,
 Şəfəq altun tyllərə
 Byrynyb gylən zaman;
 Ajaqqa qalqdy Colpan.
 Jənə getdi bicinə;
 Əkinlərin icinə
 Girərək həzin-həzin,
 Syrynyb dizin-dizin,
 Jolurdu synbylləri.
 Qabarlanmış əlləri...
 Gۈnəş qyzyqça jənə,
 Colpanın gəzlərinə,
 Həman ilan geryndy
 Javaş-javaş syryndy.
 Ilan Colpana sarb.
 Colpan da ona sarb.
 Qorqa-qorqa əsərək,
 Atdy bir parca cərək.
 Ilan qvnyldy birdən,
 Colpana atdy həməən,

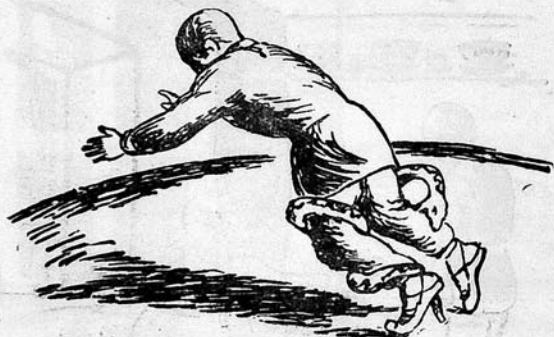
Bir parca sarb qyzy
 Colpanın paryl-paryl.
 Jandy gəzləri jandy;
 Xəjalə işyqlandy.
 Parlayyb ۈşyl-ۈşyl
 Syrynyb xۈşyl-xۈşyl,
 Qajytdy getdi ilan.
 Gər nələr edti ilan...

***

Ha belə bir necə gyn,
 Sırrını dۈşyundyjn,
 Ilan ilə Colpanın,
 Colpan ilə ilanın,
 Sevdayb dəvam etdi;
 Bunu hər kəs eşitdi.

Bir gyn Colpanь artьq
 Iьdən qojdu xastalьq.
 Xastalьqь aьrьrdь;
 Əz oqlunu saьrьrdь
 Dedi:—«Mehriban oqlum!
 Səzəmə baqan oqlum!
 Sabah sən get əkinə.
 O ilan gəlsə jenə,
 Saqьn toqunma, cynky
 Evimizə bu gynky

Şənliji verən odur;
 Bizi gyldyrən odur.
 Gəlsə cərək verərsən;
 Gylər yz gəstərərsən.»
 Sabahь bilsəjdiniz,
 Onun oqlu Eldəniz
 Neçə gəldi bicinə
 Saj joqdur səvinçinə
 Sonra cьqrdь daqlara
 Baqrdь şən ьrmaqlara

Ətrafь sejrə daldь
 Bir myddət ьrda qaldь
 Jerlər, gəjlər acьqrdь
 İlan juvadan cьqrdь
 O qьzтьş, qavrььrdь
 Jazьq oqlanь vurdu
 ***

Gyn kecdi aqşam oldu
 Hər şejin rəngi soldu

Hər tərəf kəlgələndi
 Qaranlьq əndi-əndi
 Eldəniz harda qaldь
 Hənkə dijarda qaldь
 Xəstə atasь Colpan
 Jyrəjində həjəçan

Baqdı uzun jollara
Qərib məhzur jollara
Qaranlıq əndi-əndi
Atası şybhələndi...
Aj doqdu, cicək-cicək
Yıldızlar, difrəşək
Geçəyə çan verdilər;
Bir həyəcan verdilər.

***

Qoşa Colpan, bir necə,
Kəntlilə getdi tezçə,
Əkinlərinə sarı
Gəyyn işləqanlar,
Ətrafı parlatırdı.
Onun qəlbi atırdı.
Eldənizdən xəbər joq,
Izindən bir əsər joq...

***

Bu geçə qoşa Colpan,
Ruhunda çahan-çahan
Ajrılıq sifəmləri
Bir çyr acdı səhəri.
Erkəndən həzin-həzin,
Dərdilə Eldənizin,
Sinəsi qalqdı endi.
Gəzdi bir necə kəndi.
Eldənizdən xəbər joq
Izindən bir əsər joq

***

Dağ başında bir coban
«Jazıq zavallı Colpan

Gərsə yrəji catlar»
Dijərək, cəkdi bir çar.
Kəntlilər dəstə-dəstə
Dərmandı qaja ystə.
Gəldi təlaşlı Colpan,
Gəzləri yaşlı Colpan.
Başladı fərjadına;
Sarılı evladına.

***

İşini bilən ilan
Sıqmadı juvasından.
Colpanın qəlbi jandı,
Bir ocaq kibi jandı.
Dedi!—«İlan-ilandı,
İnsanlığa düşmandı.
Aqı bir, qarası bir...
Намсынын жарасы bir».

Sonra bir sabah erkən,
 Bu dəhşətdən gəjnəjən,
 Kəntlilər dəstə-dəstə,
 Sıqdılar qaja ystə.
 Yrəglərində tələş
 Əllərində jaraq, daş...

Qəvnlərəq bu ilan
 Sıqarkən jıvasından,
 Tez ystıny aldılar.
 Başına daş saldılar.
 Doqradıylar, əzdilər,
 Tək gərə bilməzdilər,
 Əlbətdəki bu işi.
 Baqırdı Colpan kişi:
 —«Qajany jıqmalıjız
 Aq gınyə sıqmalıjız.

***

Сарысыб һәфтәләрсә
 Qajany parca-parca
 Doqradıylar, tekdıylar.
 Jerli dibli səkdiylar;
 Yzə sıqdı xəzinə.
 Kəntlilərin gəzınyə,
 Jeni bir işıq gəldi.
 Şadlıq səsi jıksəlđi;
 Səvindilər gıldıylar,
 Xəzinəni beldıylar.

***

Coq zaman Eldənizin
 Dərdilə həzin-həzin
 Janıb inildədilər.
 Nifrət olsun-dədilər:

Zəhərli ilanlara,
Xalqı aldatanlara.
Çoşdular, ditrədilər
Nifrət olsun—dedilər—
Joqsulları aldatan,
Əmrynə zəhər qatan
Şahlara, sultanlara;
Devlətli ilanlara!

AZƏRB. MƏRKƏZİ
DƏVLƏT KİTƏBXANASI
INV. _____

1935

511